

ΟΙ ΠΟΛΛΟΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΝΑ

Δημοσιούμεε σήμερα και τις ακόλουθες γνώμες των διαπρεπιστέρων εκ των Έλλήνων πολιτικών, επιστημόνων, λογιών, καλλιτεχνών και δημοσιογράφων για τόν Βλάσιον Γαβριηλίδην. Όσας γράψαμε και στο προηγούμενο φύλλο ή γνήσιες ιστουολογήσαν από τό μνημειώδες βιβλίον περί του Γαβριηλίδου, τό όποιον έτοιμάσε ό πρώτος λόγιος συνεργάτης μας κ. Θεοδ. Συναδινός και τό όποιον κυκλοφορεί κατ' αυτάς.

Υπήρξεν άληθινά μέγας, ένας από τους όλίγους μεγάλους Έλληνας της αναγεννηθείσης Ελλάδος. Τόν όνομάζοιμεν «δημοσιογράφον». Άλλ' ή λέξις εινε πάρα πολύ περιορισμένη διά ν' αποδώση την πολυαχιδή, πολύτροπη, πολύφωτη, πολυάκαρη ιδιοφυΐαν του δαμιονίου αυτού άνδρός, όστις είχε την εμφάνισιν Γερμανού καθηγητού, αλλά την ψυχήν μεγάλου ποιητού και τόν νούν άληθινού δημοφροφύ.

Δ. Κακλαμάνος

Όλ' αυτά όμως έφυναν από τās έντυπώσεις μου και μόνον τό γέλιο του δέν έφυγε από τ' αυτά μου.

Και μήπως τό άρνησαν να φύγη σειρά όλόκληρη δημοσιογραφικών λογοκαλαφιδών οι όποιοι τόν άπεμιμήθησαν; Και τώρα πού γράφω τό άκούω.

Δ. Γρ. Καμπούργουλος

Σαράντα χρόνια εργασίας και ζωής ιδιορρυθμού, με πέντε εξ άνεκδότα—τουλάχιστον—τήν ήμέραν δέν γράφονται. Ούτε λέγονται. Θά έχρησάτο ένας άλλος Γαβριηλίδης. Τό άχνάρι του όμως, ούτε μιμιασιόν δέν βγαλε.

Γ. Κορμηλάς

Η φωτεινή του μορφή λαξευμένη πάνω σε Πεντελίσιό μαρμαρο πρέπει να στολίζει την κεντρική πλατεία της Αθήνας. Θ' αποτελέη τό κατ' έξοχήν σύμβολο της νεοελληνικής ευφυΐας.

Κ. Ν. Κωνσταντινίδης

Νά δοθοιν πηνήνια δραχμές εις τόν Δόσκαρην για τό σπμενόν χρονογράφημά του και να δηλωθή εις τό λοιπόν προσημκόν ότι τέτοιον συντάκται μου χρειάζονται και όχι φοβισμένοι και νερόβραστοι.

Αυτά έγραφε τό σημεΐωμα του Γαβριηλίδη προς τόν διαχειριστήν του.

Ν. Ι. Λάσκαρης

Αν ή πνευματική ζωή μας έπέτυχε κάπως τό σκοπό της, άν ή κάποια φωνή μας άνταποκρίνεται κάπως ικανοποιητικά μέσα μας, ήμιν πού μάς ώθησε προς τ' άπάνω, όρεΐλουμε στον Γαβριηλίδην να τ' αποδώσουμε μ' εγνώμοσινή.

Μ. Μαλακάσης

Γαβριηλίδης! Μιά μορφή πού έκαμε στυλοβάτην την Αχραντή Αρετή και την άπειρη καλοσύνη για να φωσθή ψηλά, πολύ ψηλά, όχι μόνον εις την έκτίμησιν αλλά και εις την άγάπην των τιμιών. Σελαγίζει και άστραποβολεί σαν Απολλών και Ήως ό Ζεύς.

Γ. Μαρκακόπουλος

Με τόν θάνατον του Γαβριηλίδη ή δημοσιογραφία δέν έχασε άλλως τόν πατριάρχην της, τόν άνακαινιστήν της, τό ιδιωτικόν και άκαταπόνητον πανεπιστήμιόν της έχασε πρό πάντων, τό μεγαλειότερον και τελευταίον ίσως υπόδειγμα ήρωϊκής άφιλοκερδίας και ήρωϊκής άγάτης προς τό επάγγελμα.

Σ. Μελάς

Ό Γαβριηλίδης είχε διαρκώς τό εκπληκτα μάτια του προσηλωμένα προς τό τώρα, προς τό προσεχέ και τό άπώτερον αύριον. Ό Γαβριηλίδης δέν μοποϋσε να παίξη τόν στενωκαρόδον ρόλον του ζωιανού νεκρού—ζώσε—προχορούσε—άντέφασκε.

Σ. Μπράνις

Αποτίας τόν ρόλον του τόν κοινωνικόν άφειδέστατο, χαρίσας έν υπόδειγμα σταθερόν και στυλιπνόν στους μετέπειτα, περιβλήθεις τόν φωτιστέφανον της άγνης και μεγαλόφρονος πνίας, μοποεί σημερον να αναπαύεται γαλήνια ό άείμνητος Βλάσης ό Γαβριηλίδης.

Κ. Νικολάου

Όλίγοι λογοτέχνη μου απέκάλυψαν τās δυνάμεις του άνθρωπίνου λόγου, εις τόσον πλάτος, όσον ό Γαβριηλίδης. Ό λόγος του ήποηξεν ένα από τά όλίγα νεοελληνικά θαύματα.

Παύλος Νιρβάνας

Στόν καιρό του, ό Βλάσης Γαβριηλίδης, στάθηκε ό μεγαλιέτερος νεώτε-

ριστής και ό μεγαλιέτερος επαναστάτης.

Γ. Ξενόπουλος

Ό Γαβριηλίδης διέψυσε την ως άπόλυτον άλήθειαν δοξαζόμενην περιφρόνησιν άριστοκρατικών τινων κύκλων της δανοήσεως, και άλλαχού εις τά μεγάλα πνευματικά κέντρα και, βέβαια και εις ήμās έδω, οι όποιοι άνεξετάστο; και άνεξαιρέτως άποροΐπτον την υπό τώτων δημοσιογραφικόν έκδηλουμένην ένέργειαν, ως δευτερευούσαν τρόπον τινά και επί κατωτέρας βαθμίδος Ισταμένην εις την ισορροχίαν της ύψηλης τέχνης.

Κωστής Παλαμάς

Εάν ήπαρχη εις τόν χυδαίον τώτων κόσμον μία άπόλυτος εις ή όποία λέγεται αισθητική χαρά, ούδεις Έλληνη ένγώρισε να περιπλανηθή εις τόν κήπον των λεπτόν άπολαύσεων όπως ό Γαβριηλίδης.

Ζ. Παπαντωνίου

Μονάχα για την άρετή πού ειχε ό Γαβριηλίδης να προνοτησώνή όλόφθοσ με τό μέτωπο ύψηλά, τά σφάλματά του, όρεΐη πού κοντεύει να καταντήσει θρόλος στον άθλιο τόπο μας, τού άξιζε τό Ηρώων.

Ν. Παπαγεωργίου

Ενας άνακαινιστής πού με τά άρθρα του, με τις περιγραφές του, με τις ολοζώντανες εικόνες του, έγέννησεν εις την ψυχήν όσον τόν έδιάβαζαν την πίστιν και την βεβαιότητα προς ένα καλύτερον μέλλον.

Κ. Παρρέν

Ασφαλώς ό Βλάσης Γαβριηλίδης άπέτέλεσε και άποτελεί στην εποχή μας ένα Κέντρο, Κέντρο άπ' τό όποιον άναχωρήσαν γραμμές προς όλες συγχρονια τις κατευθύνσεις των άπλούστερων και των βαθύτερων δημοιουργικόν μας προβλημάτων.

Α. Σικελιανός

Ό Γαβριηλίδης ήτο ό μοναδικός έφευρέτης ώραιων ιδεών, θαυμασιών συνδυασμών, άνακαινής πραγματιών, ψαρευτής προσώπων.

Σ. Σκίπης

Ό Γαβριηλίδης ήταν ένας μεγάλος άνθρωπος σ' ένα μικρό λαό.

Σταμ. Σταματιού

Ό Γαβριηλίδης ήτο χαλιφίδιος. Άγνοούσε τί σημαίνει διαταγμός, άπογοιτευσις, άποκατήρσις, άποθάρρευσις. Γι' αυτόν όλα ήσαν δυνατά. Και τά πλέον... άδύνατα!

Χάρης Σταματιού

Δεμένος στο άρμα της προόδου ό Γαβριηλίδης έγραφε στα παλά του τά παούτσια μεθόδους, σοσιήματα και κανόνες, κληρώντας διαρκώς τό καινούργιο. Τό «χθές» για τόν Γαβριηλίδην δέν ύπήρχε. Επέθανε. Τό «σήμερον» ήταν καταδικασμένο να πεθάνη σε λίγο. Τό «αύριον» να ή ζωή. Ένα διαρκές κληνητό του «αύριον» ίδου ή όλη ζωή, ό όλος άγώνας του Γαβριηλίδη.

Θ. Ν. Συναδινός

Πηνήνια χρόνια κράτησες σαν δόρυ τη γραφίδα, πού όλοι δέν την άγόραζαν της γης οι θησαυροι. Κι' άπέθανες μονο μ' αυτή, σαν ήρωσ στην άσπίδα.

Γ. Στρατηγής

Τό Γαβριηλίδην τόν ειδα πάντοτε σε μία φυσική δύναμη, σαν έναν ποιητή γεννημένο, πού μοποϋσε ν' αγαπά πολύ, να βλέπει βαθιά, να αισθάνεται βαθύτερα. Κι' ανάλογα να πάχνη, να συγκινείται, να ένθουσιάζεται.

Μ. Τσιριμώκος

Δέν εινε διόλου ύπερβολή άν ειπή κανείς ότι ένα μεγάλο μέρος του συγχρόνου ελληνικού πολιτισμού, τό όρεΐλομενον εις τόν Γαβριηλίδην, έχει άφορημή τό γέλιο του. Τό άπέραντο εκείνο, όγκώδες, αλλά τόσο παιδικό, τό όποιον δέν τόν έγκατέλειψεν εις όλην του την ζωήν.

Κ. Φαλατάις

Τι εινε ό δημοσιογράφος; Έπιχειρηματίας ή πολιτικός; Και όμως ό Γαβριηλίδης, ό πατέρας της ελληνικής δημοσιογραφίας, δέν ήταν τίποτα άπ' αυτά τά δύο; ή ταν ποιητής!

Π. Χέρν